

Задача 1.3. НАМИРАНЕ НА ПЪТ

Компанията *Тримонциум Софт* иска да пусне на пазара джобен компютър с ограничена памет, който, обаче, чрез връзка с Интернет да може да предоставя полезни услуги. Една такава услуга е намиране на най-къс път между две кръстовища на даден град. По технически причини приложението трябва да прави колкото може по-малко запитвания по Интернет.

Кръстовищата са номерирани последователно с числата от 1 до N ($10 \leq N \leq 7000$), а местоположението на кръстовището C се задава с целочислени координати X_C и Y_C в правоъгълна координатна система ($0 \leq X_C, Y_C \leq 10000$). Възможно е да има две или повече кръстовища с едни и същи координати. Ако няма улица между две такива кръстовища, не е възможно да се премине от едното на другото. От всяко кръстовище C може да се стигне до M_C други кръстовища ($0 \leq M_C \leq 5$), наричани *съсед* на C , чрез прави еднопосочни улици. (двупосочните улици са представени като две еднопосочни). Общият брой на улиците не надвишава 16000. Възможно е две улици да се пресичат, без пресечната им точка да е кръстовище, например те могат да бъдат на различни нива (когато едната минава по мост или през тунел). Дължина на една улица е разстоянието между кръстовищата, които тя свързва.

Напишете програма **PATH**, която по зададени начално кръстовище S и крайно кръстовище F намира най-къс път от S до F , използвайки предоставените библиотечни подпрограми. Числата N , S и F се получават при извикване на подпрограмата `start` с три аргумента. **Тя трябва да бъде извикана преди всяка друга подпрограма.** Координатите X_C и Y_C и броят M_C на съседите на кръстовището C , се получават в последните три аргумента на подпрограмата `getXYM`, като първият аргумент е номерът на кръстовището C . Номерата на съседите на кръстовище C се получават като резултат от извикване на подпрограмата `getAdj` с единствен аргумент C . Първото такова извикване връща номера на първия съсед на C , второто извикване – на втория съсед на C и т.н., M_C -тото извикване връща номера на M_C -тия съсед. **Никога не извиквайте тази подпрограма повече от M_C пъти.**

Когато програмата намери най-късия път от S до F , тя трябва да извика само един път подпрограмата `done` с единствен аргумент броя R на кръстовищата по намерения път (включително S и F). След това тя трябва да извика подпрограмата `report` точно R пъти, като всеки път задава в единствения си аргумент номера на поредното кръстовище (по реда, в който се срещат в най-късия път). Накрая програмата трябва да прекрати изпълнението си. **След извикването на подпрограмата `done`, не трябва да се извикват други библиотечни подпрограми, освен `report`.**

За всеки тест програмата ще бъде оценена според общия брой K на извикванията на подпрограмите `getXYM` и `getAdj`. Той ще бъде сравнен с броя J на извикванията на тези подпрограми от програма на журито за същата задача. Ако $K \leq J$, ще бъдат присъдени 10 точки за съответния тест. В противен случай ще бъдат присъдени $2+4*(T-K)/(T-J)$ точки, където T е общият брой на улиците и кръстовищата. Ако програмата не намира най-къс път, не спазва правилата за работа с библиотеката или случайно даде правилен отговор, чиято оптималност не е проверила (например, извежда най-къс път без да е извиквала подпрограмите `getXYM` и `getAdj`), тя ще получи 0 точки за съответния тест.

Тестовите са съставени с реални данни, любезно предоставени ни от ДАТЕКС ГИС Център.

ПРИМЕР

1

ПРИМЕР 2

Извиквателите
Получавателите
Извиквателите

Получавателите

start(N,S,F) N=3 S=1 F=3	start(N,S,F) N=4 S=1 F=4
getXYM(1,...) X ₁ =0 Y ₁ =0 M ₁ =1	getXYM(1,...) X ₁ =0 Y ₁ =0 M ₁ =2
getXYM(3,...) X ₃ =1 Y ₃ =1 M ₃ =0	getXYM(4,...) X ₄ =1 Y ₄ =1 M ₄ =1
getAdj(1) 2	getAdj(1) 2
getXYM(2,...) X ₂ =0 Y ₂ =1 M ₂ =1	getAdj(1) 3
getAdj(2) 3	getXYM(2,...) X ₂ =0 Y ₂ =1 M ₂ =1
done(3)	getXYM(3,...) X ₃ =9 Y ₃ =0 M ₃ =2
report(1)	getAdj(2) 4
report(2)	done(3)
report(3)	report(1)
report(2)	
report(4)	

Библиотека за FreePascal ([module.ppu, module.o](#))

```
procedure start(var N,S,F: LongInt);  
  
procedure getXYM(I: LongInt, var XI,YI,MI: LongInt);  
  
function getAdj(I: LongInt): LongInt;  
  
procedure done(R: LongInt);  
  
procedure report(V: LongInt);
```

Програмата `example.pas` е пример за използване на тази библиотека.

Инструкции: За да компилирате вашия файл `path.pas`, включете оператора

```
uses module;
```

в изходния текст и компилирайте с

```
fpc -So -O2 -XS path.pas
```

Библиотека за GNU C/C++ ([module.h](#), [module.o](#))

```
void start(long* N, long* S, long* F);
```

```
void getXYM(long I, long* XI, long* YI, long* MI);
```

```
long getAdj(long I);
```

```
void done(long R);
```

```
void report(long V);
```

Програмата `example.c` е пример за използване на тази библиотека.

Инструкции: За да компилирате вашия файл `path.c` или `path.cpp`, използвайте `#include "module.h"` в изходния текст и компилирайте с:

```
gcc -O2 -static path.c module.o -lm -o path.exe
```

```
gXX -O2 -static path.cpp module.o -lm -o path.exe
```

За пишещите на C/C++ в RHIDE: Непременно задайте на Options->Linker configuration стойност `module.o`.

Експерименти: За да тествате програмата си ще разполагате с експериментална версия на действителния модул. Тя чете картата на града, с която искате да проверите програмата си от файла `path.in`. На първия ред на файла се записани трите цели числа N , S и F . Следват N реда, като на S -тия от тях е записана информацията за кръстовището с номер C . Първите три числа на реда са X_C , Y_C и M_C , а следващите M_C числа на реда са номерата на “съседите” на C . Входните файлове за двата примерни теста са дадени по-долу. Резултатът от експеримента – дали програмата ви борава валидно с библиотеката и дали извежда валиден път – ще бъде изведен във файла `path.out`. Модулът за експерименти не проверява минималността на вашия път и не оценява броя на извикванията на подпрограмите `getXYM` и `getAdj`.

Примерен вход

1

Примерен вход 2

3 1 3

0 0 1 2

0 1 1 3

1 1 0

4 1 4

0 0 2 2 3

0 1 1 4

9 0 2 1 4

1 1 1 3